

mötet med älskarinnan.

- Ursäkta, men har du inte beställt någonting får du inte sitta här.

Han tittade på den manlige anställda i förkläde över kanten på sin bok

- Ja, du får tyvärr flytta på dig.

Han slickade sig eftertänksamt om läpparna, drog handen genom håret och andades in.

- Om vi ser det från mitt synhåll, vilket jag gör, så är det faktiskt så att jag nyss köpte en dosa snus i er cafeteria för priset av 27 kronor. Det är ungefär det samma som ert ockerpris för en kopp kaffe, vilket gör mig till en betalande kund. Snuset sitter jag just nu och njuter av i samband med den här spännande passagen i min bok, som ni just avbröt, inte helt olikt damen här bredvid med sin laptop smuttandes på sin 90-talsosande cappuchino. Eftersom jag spenderat lika mycket som hon för att tillfredsställa mitt invanda behov i er anrättning och därmed också bidragit till att försörja den prostitution ni utövar kallat anställt arbete, om ni nu inte äger stället, anser jag mig ha rätt likt hon att begangna era lokaler och förbruka den vara ni erbjuder. Kanske skulle jag inte tagit mig friheten att göra så om ni klart och tydligt skyltat med att endast människor som inhandlat förtärbarsbara och synliga, jag har nämligen dosan i bakfickan, varor får tillgång till sittplats skulle jag antagligen ha respekterat era regler och antagit att ni har en orsak till sådana bestämmelser. Som det ser ut just nu är den enda regel jag ser \"rökning förbjuden\" och jag behöver väl knappast påpeka att jag inte röker just nu? Jag hoppas att ni inte hittar på regler i efterhand för sådant beteende tror jag vi lämnade kvar i förskolan där en större person kunde bestämma hur världen fungerar typ \"du måste säga 'glasnost' när du kullar mig så det gills inte\". Bara för att ni kanske tycker att det är uppenbart att min vara inte skulle räknas till de saker som kommer med den osagda inbjudan att få vila benen ett tag på en av era dyrt inhandlade svarta plaststolar i er högst halvfyllda tygblommedekorade och frityrluktande cafeteriamatsal gör inte att det är uppenbart för alla. Nu kan jag tyvärr inte lagboken från pärm till pärm, men jag skulle bli väldigt förvånad om det någonstans där i skulle stå att jag, en betalande kund med ett kvitto, inte skulle få sitta där jag sitter, dvs. just här. Inte heller tror jag att ni kan lagboken bra nog för att motbevisa mitt antagande. Vill ni fortfarande efter, att lagen inte gett er rätt, avfärda mig måste jag anta att ni hyser mig ett personligt förakt, även fast jag aldrig sett er eller ert gelesvettiga hår förut, eller att ni inte får knulla och i så fall är det väl knappast mitt problem? Är ni klar, för det är jag, så tänker jag återgå till min bok där huvudpersonen just ska träffa sin gamla älskarinna.

Det här sa han naturligtvis inte. Istället pekade han på sina öron och låtsades vara döv. Mannen bakom disken satte upp sina händer som ett \"ursäkta\" och återgick till sitt arbete. Han satt kvar vid bordet och tittade ned i sin bok igen. Mötet med älskarinnan var inte så spännande som han hade hoppats.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rickard Vulpes med Poeter.se id #7852 innehar upphovsrätten